

ikke Tvivl om, at det ogsaa var Meningen med den Udtalelse, der kom i Folketinget fra den højtærede Konseilspræsident.

Der kom fra den ærede foregaaende Taler om et andet Punkt i Lovforslaget nogle Ytringer, som jeg til Dels kan slutte mig til. Ogsaa jeg er betænkelig ved, at Medlemmerne af Kommissionen mod al tidligere Sædvane skulle miste deres Sæde i denne, naar de ikke længer have Sæde i Rigsdagen. Jeg forstaar meget godt Grunden, hvorfor denne Bestemmelse er sat ind, og jeg hørte ogsaa, at den højtærede Konseilspræsident i sit Foredrag nys just fremhævede den Autoritet, hvormed Medlemmerne af denne Kommission skulde være begavede som Medlemmer af Rigsdagen, altsaa det Ansvar, de skulde føle, og den Indflydelse, de skulde have som saadanne, og det er jo et Synspunkt, som ikke er uden Betydning. Men paa den anden Side vil jeg dog gøre opmærksom paa, at det er sin Sag, at et Medlem, som ikke bliver genvalgt som Rigsdagsmand, derved mister sin Plads i Kommissionen. For det første kan det meget let tænkes, at der da i længere Tid staar en Plads ledig i Kommissionen; det ny Valg kan jo finde Sted saa tidligt paa Aaret, at der hele Sommeren igennem, indtil den næste Rigsdag sammenkaldes, vil være en ledig Plads i Kommissionen. Allerede det finder jeg er en Mangel, og dernæst er jeg ogsaa ganske enig i, hvad der blev fremført af den foregaaende Taler, at et nyt Medlem, der kommer ind i Kommissionen, vil altid have vanskeligt ved at føle sig til Rette i den, vil have en vis Vanskelighed ved at komme op sammen med sine Kolleger i Arbejdet. Den Sag stiller sig derfor betænkelig for mig. Jeg vil ikke absolut sige, at jeg er overbevist om, at Forholdet bør være saaledes, at de paagældende skulle vedblive at være Medlemmer af Kommissionen, uden Hensyn til om de endnu sidde i Rigsdagen eller ikke, men jeg er mest tilbøjelig til at ønske en lignende Forandring indført som den sidste ærede Taler.

Selve Lovforslaget skal jeg saaledes paa det varmeste anbefale, og jeg haaber, at selv om der skulde ske nogle Forandringer deri, maa disse kunne ske saa hurtigt, at det Arbejde, som gennem Kommissionen skal begyndes, kan paabegyndes saa hurtigt som muligt.

Madsen-Mygdal: Det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (P. G. C. Jensen) som først havde Ordet, vilde ikke begynde

med at spørge om, hvor Skylden ligger for Forsømmelsen paa Forsvarsvæsenets Omraade, men han kunde dog alligevel ikke undlade at gøre et Par Bemærkninger om, at det var politiske Forhold, der vare Skyld i det. Deri har han jo Ret, og jeg er enig med det ærede Medlem i dette at spørge om, hvor Skylden ligger; jeg vil i det hele taget baade over for denne Sag og over for vort fremtidige Arbejde ikke rippe mere op i den gamle Strid end nødvendigt og ikke mere, end jeg bliver foranlediget til. Jeg skal heller ikke gøre det i Dag, thi jeg tror, det er bedst for vort fælles Arbejde, at vi samle os om, hvad der ligger for i Øjeblikket for at bringe noget nyttigt frem til Gavn for Folket. Men efter den lille Foranledning, det ærede Medlem gav mig, maa jeg vel nok have Lov til at minde om, at neppe nogen Sag har lidt mere ved de politiske Forhold under det provisoriske Regimente end netop Forsvarssagen. Millionerne have rullet i stor Stil, og samtidig er Tilliden til vort Forsvarsvæsen svunden ind i en forbavsende Grad. Jeg gad vidst, hvor mange der i det ganske Land have Tillid til Kjøbenhavns Befæstning, og hvad Søværnet angaar, have vi hørt en forhenværende Minister i det andet Ting udtale, at vort Flaademateriel var umuligt i Krigstid og ikke en Gang skikket til Manøvrer i Fredstid.

I øvrigt skal jeg holde mig til Nutiden, og ligesom den sidste ærede Taler glæder jeg mig ved det foreliggende Forslag. Det er ganske i Overensstemmelse med, hvad Venstre vil, har villet og har opstillet paa sit Program lige fra 1870. Maa jeg læse et Par enkelte Sætninger op af Venstres Program fra 1870: „Ved Revisionen af Forsvarsvæsenet iagttages, at der virkelig sikres Landet et efter dets Størrelse og Forhold afpasset Værn.“ Dermed er Venstres Maal angaaende Forsvarsvæsenets Ordning fra først af givet, og det er Venstres Maal den Dag i Dag. Det foreliggende Forslag stemmer fuldt ud med dette Program. — Endvidere glæder jeg mig ved Forslaget, fordi det stiler imod en virkelig Neutralitet, ogsaa i selve Ordlyden. De Bemærkninger, der ere faldne fra Ministerbordet her og i det andet Ting, stille mod det samme. Det er Hensigten ikke at udække til nogen Side, det til Grund liggende for det er Freden; vi ville holde Fred med Naboerne, Fred til alle Sider, og gøre, hvad vi kunne for at blive neutrale og for i paakommende Tilfælde at værne vor Neutralitet. Altsaa